

## Tretia veľkonočná nedeľa A

23. apríl 23

Lk 24, 13 – 35

Milé sestry a bratia v Kristovi

Možno sa niekedy aj vy pýtate, ako sa Veľká noc dotýka nášho praktického života. Či Veľká noc je len každoročné pripomenutie si jednorazovej dávnej záležitosti - niečoho, čo sa týkalo len Ježiša Krista a my už len pasívne oslavujeme vieru v jeho vzkriesenie? Alebo Veľká noc je aj niečo viac – či aj nás vyzýva k novému životu, k obnove nášho života cez Ježiša Krista?

Učeníci, ktorých sme videli v dnešnom evanjeliu, sklamaní kráčali svojou cestou – naspäť do reality svojho života. Po vzrušujúcich udalostiach, ktoré sa odohrali na sviatky v Jeruzaleme, sa bez nálady vracali domov, k svojmu pokojnému životu na vidieku. Pred Veľkou nocou svoju nádej vkladali do Ježiša, do jeho zvesti o božom kráľovstve – a tento Ježiš bol zrazu mŕtvy. Ich cestu naspäť môžeme chápať ako útek smerom dozadu - návrat pred to, čím ich Ježiš oslovil, poznačil. Tak zvykne človek reagovať na sklamanie, tak zvykneme reagovať, keď sa nám niečo nepodarí. Nakoniec to celé označíme za nezmysel.

Často to býva aj v našej viere. Aj tu - po prvom neúspechu, keď zistíme, že Ježišova reč stojí aj určitú námahu a uvedomíme si, že ani jeho cesta nás úplne neochráni pred sklamaniami, bolesťami, či neúspechmi - potichu sa vzdávame. Povieme si: radšej sa budem držať pri zemi. Blahoslavení, ktorí nič nečakajú, lebo nebudú sklamaní, tak znie „blahoslavenstvo“ sklamaného realizmu.

Ježiš týchto dvoch učeníkov stretá na ceste, prihovára sa im. Jeho reč vychádza z reality, vychádza z ich bolesti, z ich sklamaní. Postupne im pripomína nielen to, čím ich oduševnil kedysi, ale vie v nich vzbudiť aj nový zápal, nové nadšenie pre pôvodné hodnoty. Je príznačné, že nakoniec ho spoznávajú pri lámaní chleba, pri Eucharistii.

Cirkev zámerné používa toto gesto eucharistie, symbolický úkon lámania chleba, pretože v ňom sa spája spomienka na Ježiša s prítomnosťou. Lámanie chleba na jednej strane pripomína bolesť – Ježišovo zlomené, prebodnuté telo – ale na druhej strane naznačuje aj prekonanie bolesti. Lámanie chleba symbolizuje aj jeho rozmnoženie. Pripomína, že Kristus svojou obetou a symbolicky aj lámaním svojho chleba rozmnožuje počet svojich učeníkov, dáva nám všetkým účasť na svojom novom živote. Aj my nesieme, môžeme niesť Krista svojim životom. Aj my môžeme a aj máme byť vo svojej viere navzájom kolegiálni, môžeme a máme sa navzájom povzbudzovať vo viere.

Dnešné evanjelium ukazuje, že aj situácie, ktoré sú zdanlivo zbavené všetkej nádeje, sa môžu cez Ježiša Krista zmeniť, naplniť novou nádejou. Cez Ježiša môžeme aj my vidieť naše bolesti, naše prehry v novom svetle. Ježiš nás stretáva na cestách nášho života – a aj my môžeme na cestách nášho života – napriek tomu, že nám býva niekedy ťažko - nájsť novú nádej. Ježiš nám v týchto situáciách dáva nový uhol pohľadu – novú perspektívu. Obrazne povedané Ježiš nás posilňuje k odvahe nového začiatku.

Možno niekedy je potrebné, aby sme sa naučili pozerať sa na život trochu jednoduchším a hlbším pohľadom. Aby sme sa naučili vnímať udalosti v ich celku, pretože on vždy obsahuje aj kus nádeje.

Nádej pripomína, že aj tá najväčšia bolesť, trampota má vždy svoju hranicu. Okrem iného to pripomínajú aj rôzni alternatívni liečitelia. Zdôrazňujú, že aj z hľadiska nášho zdravia je potrebné menej sa umárať nedostatkami, menej hľbať nad chybami v nás a okolo nás a viac vnímať život a udalosti z toho lepšieho uhlu pohľadu. Je potrebné vnímať život s určitou radosťou z celku. Vtedy sa jedná o meditáciu, na ktorú, ako druh modlitby by sme si mali v živote nájsť čas. Ona nám pomáha v dnešnom uponáhľanom svete k pozitívnemu zakotveniu nášho života.

Veľká noc teda nechce byť len sviatkom Ježišovho zmŕtvychvstania. Je aj o nás, o našej odvahe veriť napriek, veriť na ceste svojho života, pretože život nikdy nestojí, on sa vždy odohráva na ceste, v zápase. Poďakujme sa dnes Ježišovi, že nás na tejto ceste stretá a posilňuje chlebom svojho slova.

Viliam Arbet